

Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων - Ισπανία

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [es](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες: [en](#)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- 1 Ποια η έννοια της εκτέλεσης στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις;
- 2 Ποια αρχή ή ποιες αρχές είναι αρμόδιες για την εκτέλεση;
- 3 Ποιες οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εκδοθεί ένας εκτελεστός τίτλος ή μια απόφαση;
 - 3.1 Η διαδικασία
 - 3.2 Οι κύριες προϋποθέσεις
- 4 Αντικείμενο και φύση των μέτρων εκτέλεσης
 - 4.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εκτέλεσης;
 - 4.2 Ποια τα αποτελέσματα των μέτρων εκτέλεσης;
 - 4.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;
- 5 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης που διατάσσει ένα τέτοιο μέτρο;
- 6 Υπάρχουν περιορισμοί στην εκτέλεση, ιδίως όσον αφορά την προστασία του οφειλέτη ή τις προθεσμίες;

1 Ποια η έννοια της εκτέλεσης στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις;

Γενικά, ως εκτέλεση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις νοείται η περίπτωση στην οποία, λόγω μη εκούσιας συμμόρφωσης του παραβάτη με εκτελεστή απόφαση (όπως τελεσίδικη απόφαση), ο ενάγων πρέπει να διεκδικήσει δικαστικά την εκτέλεση προκειμένου να διασφαλίσει τη συμμόρφωση με την απόφαση. Επομένως, προκειμένου να εισπραχθεί οφειλή την οποία ο εναγόμενος έχει διαταχθεί να πληρώσει, αλλά παραλείπει να το κάνει, ο ενάγων (πιστωτής) ζητά δικαστικά την εκτέλεση και εισπράττει την οφειλή, π.χ. μέσω της κατάσχεσης των τρεχόντων λογαριασμών ή περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη τα οποία, μετά τον πλειστηριασμό τους, παρέχουν τη δυνατότητα καταβολής του οφειλόμενου ποσού στον πιστωτή από το πλειστηρίασμα.

Η εκτέλεση των αποφάσεων συνιστά μέρος της εφαρμογής της επιταγής του ισπανικού Συντάγματος του 1978 που αναθέτει στους δικαστές και τα δικαστήρια το καθήκον να εκδίδουν αποφάσεις και να μεριμνούν για την εκτέλεσή τους (άρθρα 117 και 118 του Συντάγματος). Ως εκ τούτου, οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται με τις αποφάσεις και τις λοιπές διατάξεις των δικαστηρίων, καθώς και να παρέχουν την απαιτούμενη συνεργασία για την εκτέλεση όσων έχουν αποφασιστεί. Απόκειται στο δικαστήριο να διασφαλίζει ότι αυτές οι απαιτήσεις εκπληρώνονται κατάλληλα.

Εκτέλεση δικαστικής απόφασης σημαίνει συμμόρφωση με όσα διέταξε το δικαστήριο, δηλαδή εφαρμογή του δικαιώματος που αναγνωρίστηκε ή επιδικάστηκε υπέρ του διαδίκου που κέρδισε την αντιδικία. Αυτό μπορεί να έχει τη μορφή της απαίτησης του ενάγοντα (εφεξής ο «επισπεύδων την εκτέλεση») για την καταβολή χρηματικού ποσού, του δικαιώματος να εξαναγκαστεί ο εναγόμενος σε πράξη ή παράλειψη ή της άσκησης αναγνωρισμένου δικαιώματος μέσω της εγγραφής στο σχετικό δημόσιο μητρώο, ανάλογα με την απόφαση.

Η εκτέλεση μπορεί να είναι οριστική ή προσωρινή. Στη δεύτερη περίπτωση και υπό ορισμένες συνθήκες, εκτελείται δικαστική απόφαση που δεν είναι ακόμη οριστική προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ζημίας του πιστωτή κατά το ενδιάμεσο διάστημα (δηλαδή για όσο διαρκούν τα διαδικαστικά βήματα της προσφυγής κατά της απόφασης και κατά τη διαδικασία έκδοσης της τελικής απόφασης), εξαιτίας εγγενών καθυστερήσεων στη διαδικασία (άρθρα 524-537 του κώδικα πολιτικής δικονομίας - Ley de Enjuiciamiento Civil)

2 Ποια αρχή ή ποιες αρχές είναι αρμόδιες για την εκτέλεση;

Το ισπανικό δίκαιο αναθέτει στους δικαστές και τα δικαστήρια το καθήκον της εκτέλεσης αποφάσεων, σύμφωνα με τους νόμους και τους κανόνες περί δικαιοδοσίας (άρθρο 117 παράγραφος 3 του ισπανικού Συντάγματος).

Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον κώδικα πολιτικής δικονομίας (νόμος 1/2000, 7 Ιανουαρίου 2000, Επίσημη Εφημερίδα της Κυβέρνησης αρ. 7, 8 Ιανουαρίου 2000, όπως τροποποιήθηκε), που ρυθμίζει τη διαδικασία εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις, ο δικαστής είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση της ορθής διεξαγωγής της διαδικασίας εκτέλεσης (άρθρα 545, 551, 552 και οι αντίστοιχες διατάξεις). Το δικαστήριο κινεί τη διαδικασία, κατόπιν αιτήματος του επισπεύδοντος την εκτέλεση, μέσω της «γενικής παραγγελίας εκτέλεσης» που εκδίδεται αφού ελεγχθεί ο εκτελεστός τίτλος. Το δικαστήριο εκδίδει επίσης απόφαση αν ο εναγόμενος (εφεξής ο «οφειλέτης») ασκήσει ανακοπή κατά της εκτέλεσης κινώντας τη συγκεκριμένη διαδικασία ανακοπής που ορίζεται στη συνέχεια.

Οι επιμελητές (*Letrados de la Administración de Justicia*, προηγουμένως «*Secretarios judiciales*» – δικαστικοί επιμελητές) είναι υπεύθυνοι για τον καθορισμό και τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων εκτέλεσης (διαταγή πληρωμής, κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, κρατήσεις από τρέχοντες λογαριασμούς, μισθούς, κ.λπ.). Μετά την έκδοση της «γενικής παραγγελίας εκτέλεσης» από το δικαστήριο, ο δικαστικός επιμελητής παρακολουθεί την εκτελεστική διαδικασία και λαμβάνει τις σχετικές αποφάσεις, παρά το γεγονός ότι σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να ασκηθεί ανακοπή κατά των αποφάσεων αυτών ενώπιον του δικαστηρίου.

3 Ποιες οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εκδοθεί ένας εκτελεστός τίτλος ή μια απόφαση;

Γενικά, είναι απαραίτητη η ύπαρξη οριστικής απόφασης ή άλλου τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση (σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις μια απόφαση δεν είναι μεν τελεσίδικη, είναι ωστόσο εκτελεστή, π.χ. η προσωρινή εκτέλεση προσβαλλόμενων αποφάσεων, που επιτρέπεται υπό ορισμένες συνθήκες).

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 517 του κώδικα πολιτικής δικονομίας σχετικά με τη διαδικασία εκτέλεσης και τους τίτλους που επιτρέπουν την εκτέλεση, η αίτηση εκτέλεσης πρέπει να βασίζεται σε εκτελεστό τίτλο. Εκτελεστοί είναι μόνον οι εξής τίτλοι:

1. Οι τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις. Οι αποφάσεις διαιτησίας και οι συμφωνίες διαμεσολάβησης. Οι συμφωνίες διαμεσολάβησης πρέπει να έχουν κυρωθεί με συμβολαιογραφική πράξη σύμφωνα με τον νόμο περί διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*).
2. Οι δικαστικές αποφάσεις με τις οποίες εγκρίνονται ή κυρώνονται δικαστικοί συμβιβασμοί και συμφωνίες που συνήφθησαν κατά τη διάρκεια της δίκης, οι οποίες, εάν απαιτείται, συνοδεύονται από τις αντίστοιχες καταθέσεις, προκειμένου να αποδεικνύεται το πραγματικό τους περιεχόμενο.
3. Επικυρωμένα δημόσια έγγραφα, με την προϋπόθεση να αποτελούν το πρώτο αντίγραφο. Εάν είναι δεύτερα αντίγραφα, πρέπει να εκδίδονται βάσει δικαστικής απόφασης στην οποία μνημονεύεται ο καθού η εκτέλεση ή ο επισπεύδων, ή πρέπει να εκδίδονται με τη σύμφωνη γνώμη όλων των διαδίκων.
4. Οι πράξεις εμπορικών συμφωνιών που έχουν υπογραφεί από τους συμβαλλομένους και από μεσίτη εμπορικών υποθέσεων, ο οποίος είναι μέλος επαγγελματικού συλλόγου και έχει την εποπτεία της συμφωνίας, υπό την προϋπόθεση ότι συνοδεύονται από πιστοποιητικό στο οποίο ο εν λόγω μεσίτης πιστοποιεί ότι η συμβολαιογραφική πράξη αντιστοιχεί στις εγγραφές στο μητρώο του, καθώς και την ημερομηνία των εγγραφών.
5. Τα νομίμως εκδοθέντα ανώνυμα ή ονομαστικά αξιόγραφα που εγχαρτώνουν οφειλές και τα επίσης καταβλητέα τοκομερίδια επί αυτών, με την προϋπόθεση ότι τα τοκομερίδια αντιστοιχούν στις κινητές αξίες και ότι οι αξίες, σε κάθε περίπτωση, αντιστοιχούν στα βιβλιάρια αξιογράφων.

Τυχόν προσβολή των αξιογράφων ως πλαστών, προβαλλόμενη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιστοίχισης των στοιχείων, δεν ανακόπτει την έκδοση της παραγγελίας εκτέλεσης εφόσον τα στοιχεία αντιστοιχούν, με την επιφύλαξη τυχόν ανακοπής εκτέλεσης που μπορεί να ασκήσει μετέπειτα ο οφειλέτης, υποστηρίζοντας ότι οι τίτλοι είναι πλαστοί.

6. Πιστοποιητικά σε ισχύ, που εκδίδονται από τα αρμόδια για τα μητρώα όργανα, στα οποία αναγράφονται οι σχετικές κινητές αξίες, με τις λογιστικές καταχωρίσεις που προβλέπονται από τον νόμο περί κεφαλαιαγοράς (Ley del Mercado de Valores), υπό την προϋπόθεση ότι συνοδεύονται από αντίγραφο του δημόσιου τίτλου που εγχαρτώνει τις κινητές αξίες ή, κατά περίπτωση, της έκδοσης, όταν η ισχύουσα νομοθεσία απαιτεί τέτοιο τίτλο.

Η επίστευση και η εντολή για εκτέλεση δεν επιφέρει λήξη της ισχύος των πιστοποιητικών της προηγούμενης παραγράφου.

7. Δικαστική απόφαση που καθορίζει το μέγιστο ποσό που μπορεί να επιδικαστεί ως αποζημίωση, η οποία εκδίδεται στις περιπτώσεις που προβλέπει ο νόμος σε ποινική διαδικασία που κινήθηκε σε σχέση με γεγονότα που καλύπτονται από υποχρεωτική ασφάλιση γενικής αστικής ευθύνης μηχανοκίνητων οχημάτων.
8. Άλλες προδικαστικές αποφάσεις και έγγραφα τα οποία είναι εκτελεστά σύμφωνα με τον παρόντα ή άλλο νόμο.

3.1 Η διαδικασία

Η αίτηση εκτέλεσης πρέπει να υποβάλλεται στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο (*Tribunal de Primera Instancia*) που εξέδωσε την προς εκτέλεση απόφαση. Ωστόσο, αν ο εκτελεστός τίτλος δεν είναι απόφαση, δηλαδή αν δεν προέρχεται από δικαστική απόφαση ή απόφαση επιμελητή (όπως σε περίπτωση επικυρωμένων δημοσίων εγγράφων που έχουν περιβληθεί τον συμβολαιογραφικό τύπο και είναι εκτελεστά), υπάρχουν ειδικοί κανόνες για την ανάθεση δικαιοδοσίας στο δικαστήριο, ανάλογα με τους διαφόρους συνδέσμους με την υπόθεση. Το πιο σύνηθες κριτήριο ανάθεσης είναι ο τόπος κατοικίας του εναγομένου. Ο επισπεύδων την εκτέλεση και ο οφειλέτης πρέπει να έχουν συμβουλευτική υποστήριξη από δικηγόρο και να εκπροσωπούνται από δικολάβο, εκτός από την περίπτωση εκτέλεσης αποφάσεων που εκδίδονται στο πλαίσιο διαδικασίας, στην οποία δεν είναι υποχρεωτική η παράσταση των εν λόγω νομικών.

Κατά τα λοιπά, η διαδικασία ορίζεται στα άρθρα 548 επ. του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Σημειώνεται ότι ο εκτελεστός τίτλος εκδίδεται μόνον κατόπιν αίτησης ενός εκ των μερών και έχει τη μορφή αίτησης, σύμφωνα με τα ακόλουθα. Μετά την υποβολή της αίτησης εκτέλεσης στο δικαστήριο και εφόσον πληρούνται οι διαδικαστικοί κανόνες και απαιτήσεις, το δικαστήριο εκδίδει τη «γενική παραγγελία εκτέλεσης». Μετά την έκδοση του τίτλου από το δικαστήριο, ο επιμελητής εκδίδει διάταγμα που περιέχει τα κατάλληλα ειδικά μέτρα εκτέλεσης, καθώς και τα μέτρα ανίχνευσης και έρευνας που είναι αναγκαία για τον εντοπισμό των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και κρίνονται κατάλληλα για τη διαδικασία εκτέλεσης.

Ο τίτλος και το διάταγμα που αναφέρονται ανωτέρω, καθώς και αντίγραφο της αίτησης εκτέλεσης, κοινοποιούνται ταυτόχρονα στον οφειλέτη, με την επιφύλαξη της λήψης ορισμένων μέτρων με σκοπό την πρόληψη τυχόν ζημίας του πιστωτή.

Ο οφειλέτης μπορεί να ασκήσει ανακοπή κατά της εκτέλεσης για συγκεκριμένους λόγους, είτε ουσιαστικούς (π.χ. εξόφληση της οφειλής) είτε διαδικαστικούς (π.χ. αν η εκτέλεση παρουσιάζει σφάλματα), σύμφωνα με το άρθρο 556 επ. του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Σε αυτή την περίπτωση, κινείται κατ' αντιμωλία διαδικασία που επιτρέπει την εξέταση αποδεικτικών στοιχείων και ολοκληρώνεται με την έκδοση απόφασης περί διατήρησης του εκτελεστού τίτλου ή ακύρωσής του εν όλω ή εν μέρει. Η εν λόγω απόφαση υπόκειται σε έφεση.

3.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η εκτέλεση πρέπει να ζητηθεί από ένα εκ των μερών με την υποβολή αίτησης που περιέχει το σχετικό αίτημα εκτέλεσης. Η αίτηση εκτέλεσης πρέπει να περιλαμβάνει τον τίτλο στο οποίο βασίζεται η εκτέλεση, να αναφέρει την εκτέλεση που επιδιώκεται από το δικαστήριο, τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που μπορεί να κατασχεθούν, τα μέτρα ανίχνευσης και έρευνας για τον εντοπισμό των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, το πρόσωπο ή τα πρόσωπα κατά των οποίων επισπεύδεται η εκτέλεση, τα στοιχεία και τις περιστάσεις τους. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι απόφαση του επιμελητή ή απόφαση του αρμόδιου για την εκτέλεση δικαστηρίου, η αίτηση εκτέλεσης μπορεί να περιοριστεί στην αίτηση για έκδοση εκτελεστού τίτλου που προσδιορίζει την απόφαση που θα εκτελεστεί (άρθρο 549 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Σε άλλες περιπτώσεις, η αίτηση για εκτέλεση πρέπει να υποβληθεί με τα έγγραφα στα οποία βασίζεται η εκτέλεση (όπως απαριθμούνται στο άρθρο 550 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Εφόσον η αίτηση εκτέλεσης πληροί τις ανωτέρω απαιτήσεις και ο προβαλλόμενος τίτλος είναι εκτελεστός, το δικαστήριο ή ο επιμελητής εκδίδουν απόφαση με την οποία διατάσσεται η εκτέλεση και καθορίζεται - σε περίπτωση εκτέλεσης χρηματικών απαιτήσεων - το αρχικό ποσό της εκτέλεσης, καθώς και το ποσό που καθορίζεται προσωρινά για τόκους και έξοδα, με την επιφύλαξη της μεταγενέστερης αναπροσαρμογής του, και πρέπει πάντα να προσδιορίζονται τα εμπλεκόμενα πρόσωπα και τα μέτρα εκτέλεσης.

4 Αντικείμενο και φύση των μέτρων εκτέλεσης

4.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εκτέλεσης;

Σε κάθε περίπτωση και με την επιφύλαξη ορισμένων ακατάσχετων περιουσιακών στοιχείων που αναφέρονται στη συνέχεια, τονίζεται ότι τα μέτρα εκτέλεσης πρέπει να είναι αναλογικά προς το ποσό για το οποίο εκδίδεται απόφαση εκτέλεσης και, σε

περίπτωση που αυτά είναι υπερβολικά, το δικαστήριο μπορεί να τα περιορίσει. Επιπλέον, εφόσον δεν επαρκούν, ο επισπεύδων την εκτέλεση μπορεί να ζητήσει τη συμπλήρωσή τους με διεύρυνση ή αύξηση των μέτρων που θα ληφθούν. Όταν ο επισπεύδων την εκτέλεση δεν γνωρίζει ποια περιουσιακά στοιχεία ανήκουν στον οφειλέτη, μπορεί να ζητηθεί από το δικαστήριο - είτε απευθείας από αυτό, είτε με την υποβολή αιτήματος στις αρμόδιες αρχές - η πραγματοποίηση έρευνας από τον επιμελητή. Ωστόσο, υπάρχει μια σειρά κλιμάκων και περιορισμών στις κατασχέσεις και τις επισχέσεις μισθών και αμοιβών που απαριθμούνται παρακάτω. Η εκτέλεση που προκύπτει από εντολή πληρωμής διατροφής (όπως καθορίζεται είτε σε αγωγή διατροφής μεταξύ συγγενών είτε σε αγωγή διατροφής τέκνου) αποτελεί εξαίρεση, καθώς στις εν λόγω περιπτώσεις η εκτέλεση δεν υπόκειται στις νόμιμες κλίμακες. Αντίθετα, το δικαστήριο καθορίζει το κατασχέσιμο ποσό.

Όσον αφορά τα ακατάσχετα περιουσιακά στοιχεία, τα άρθρα 604 επ. του κώδικα πολιτικής δικονομίας ορίζουν τα εξής (οι αναφορές σε «δικαστικό επιμελητή» νοούνται ως αναφορές στον επιμελητή):

Εξολοκλήρου ακατάσχετα περιουσιακά στοιχεία. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται η κατάσχεση των παρακάτω περιουσιακών στοιχείων:

1. Περιουσιακά στοιχεία που έχουν κηρυχθεί αναπαλλοτρίωτα.
2. Παρεπόμενα δικαιώματα που δεν επιδέχονται απαλλοτρίωση χωριστά από το κύριο δικαίωμα.
3. Περιουσιακά στοιχεία που, από μόνα τους, δεν έχουν καμία αξία.
4. Περιουσιακά στοιχεία που κηρύσσονται ακατάσχετα από οποιαδήποτε διάταξη νόμου.

Ακατάσχετα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Τα παρακάτω αντικείμενα είναι επίσης ακατάσχετα:

1. Έπιπλα και είδη οικιακής χρήσης, καθώς και είδη ρουχισμού του καθού η εκτέλεση και της οικογένειάς του, τα οποία δεν μπορεί να θεωρηθούν πλεονάζοντα. Γενικά, αντικείμενα όπως τρόφιμα, καύσιμα κ.ά. που, κατά τη γνώμη του δικαστηρίου, είναι αναγκαία, προκειμένου ο οφειλέτης και οι εξαρτώμενοι από αυτόν να μπορούν να ζήσουν με εύλογη αξιοπρέπεια.
2. Βιβλία και εργαλεία που είναι αναγκαία προκειμένου ο οφειλέτης να ασκεί το επάγγελμα ή την τέχνη του, όταν η αξία τους δεν είναι ανάλογη με το ποσό της ζητούμενης οφειλής.
3. Ιερά αντικείμενα και είδη που χρησιμοποιούνται κατά τη λατρεία αναγνωρισμένης θρησκείας.
4. Ποσά που κηρύσσονται ρητά από τον νόμο ως ακατάσχετα.
5. Περιουσιακά στοιχεία και ποσά τα οποία κηρύσσονται ακατάσχετα από διεθνείς συνθήκες που έχει κυρώσει η Ισπανία.

Όσον αφορά την κατάσχεση μισθών και συντάξεων, ο κώδικας πολιτικής δικονομίας προβλέπει τα εξής:

- 1) Μισθοί, ημερομίσθια, αμοιβές κ.τ.τ. που δεν υπερβαίνουν το ύψος του κατώτατου μισθού (όπως ορίζεται ετησίως από την κυβέρνηση) είναι ακατάσχετα.
- 2) Μισθοί, ημερομίσθια, αμοιβές ή συντάξεις που υπερβαίνουν τον κατώτατο μισθό υπόκεινται σε κατάσχεση σύμφωνα με την εξής κλίμακα:
 1. Για το πλεονάζον ποσό, έως το διπλάσιο του κατώτατου μισθού, κατά 30 %.
 2. Για το πλεονάζον ποσό, έως το τριπλάσιο του κατώτατου μισθού, κατά 50 %.
 3. Για το πλεονάζον ποσό, έως το τετραπλάσιο του κατώτατου μισθού, κατά 60 %.
 4. Για το πλεονάζον ποσό, έως το πενταπλάσιο του κατώτατου μισθού, κατά 75 %.
 5. Για κάθε ποσό που υπερβαίνει το ανωτέρω, κατά 90 %.
- 3) Εάν ο καθού η εκτέλεση εισπράττει περισσότερους μισθούς ή ημερομίσθια, τούτα αθροίζονται και το ακατάσχετο μέρος αφαιρείται μόνο μία φορά. Μισθοί, ημερομίσθια, συντάξεις, αμοιβές κ.τ.τ. των συζύγων αθροίζονται επίσης, εκτός εάν ισχύει διαχωρισμός περιουσίας μεταξύ των συζύγων, ο οποίος πρέπει να αποδεικνύεται στον δικαστικό επιμελητή.
- 4) Εάν ο καθού η εκτέλεση έχει εξαρτώμενα πρόσωπα, ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να μειώσει κατά 10-15 % τα ποσοστά που προβλέπονται στα εδάφια 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 607 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.
- 5) Εάν οι μισθοί, τα ημερομίσθια, οι συντάξεις ή οι αμοιβές βαρύνονται με μόνιμες ή προσωρινές μειώσεις δημόσιου χαρακτήρα, σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία ή τη νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης, ως βάση για τον υπολογισμό του προς κατάσχεση ποσού λαμβάνεται το καθαρό ποσό που εισέπραξε ο οφειλέτης, μετά από τις εν λόγω μειώσεις.

6) Οι ως άνω παράγραφοι του εν λόγω άρθρου εφαρμόζονται επίσης στα εισοδήματα από μη μισθωτές επαγγελματικές και εμπορικές δραστηριότητες.

7) Τα ποσά που κατάσχονται σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη μπορεί να μεταφέρονται απευθείας στον επισπεύδοντα την εκτέλεση, σε λογαριασμό που έχει υποδείξει ο ίδιος, κατόπιν έγκρισης του αρμόδιου για την εκτέλεση δικαστικού επιμελητή.

Σε αυτή την περίπτωση, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διενεργεί την κατάσχεση και την ακόλουθη μεταβίβαση, καθώς και ο επισπεύδων την εκτέλεση, υποχρεούνται να γνωστοποιούν στον δικαστικό επιμελητή, ανά τρίμηνο, τα ποσά που αποστέλλονται και λαμβάνονται, αντιστοίχως, εξαιρουμένων τυχόν αξιώσεων που προβάλλει ο καθού η εκτέλεση, επειδή θεωρεί ότι η οφειλή έχει εξοφληθεί ολοσχερώς, με αποτέλεσμα την ακύρωση της κατάσχεσης, ή επειδή οι κατασχέσεις και οι μεταβιβάσεις δεν διεξήχθησαν προσηκόντως από τον δικαστικό επιμελητή.

Η διαταγή του δικαστικού επιμελητή με την οποία επιτρέπεται η απευθείας μεταφορά μπορεί να προσβληθεί απευθύνοντας αίτηση ελέγχου απευθείας ενώπιον του δικαστηρίου.

4.2 Ποια τα αποτελέσματα των μέτρων εκτέλεσης;

Στην περίπτωση των ακινήτων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων που επιδέχονται καταχώριση σε μητρώα, το δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως του επισπεύδοντος την εκτέλεση, διατάσσει την εγγραφή συντηρητικής κατάσχεσης στο αντίστοιχο δημόσιο μητρώο (συνήθως στο υποθηκοφυλακείο, το οποίο είναι το μητρώο για τα ακίνητα), προκειμένου να εξασφαλιστεί η μεταγενέστερη εκτέλεση.

Σε άλλες περιπτώσεις, μπορεί να γίνουν δεκτοί οι ακόλουθοι τύποι μέτρων:

- Μετρητά: δήμευση.
- Τρέχοντες λογαριασμοί: εντολή δέσμευσης προς το τραπεζικό ίδρυμα.
- Μισθοί: κατάσχεση εις χείρας του πληρωτή.
- Τόκοι, προϊόντα εισπραξής και έσοδα: παρακράτηση από τον πληρωτή, δικαστική διαχείριση ή καταβολή προς το δικαστήριο.
- Κινητές αξίες και χρηματοπιστωτικά μέσα: παρακράτηση τόκων στην πηγή, κοινοποίηση στην κεφαλαιαγορά ή στον ρυθμιστικό φορέα της δευτερογενούς αγοράς (εφόσον οι κινητές αξίες είναι εισηγμένες σε δημόσια κεφαλαιαγορά) και κοινοποίηση προς την εκδότρια εταιρία.

Άλλοι κινητά αγαθά: δήμευση.

Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλιστεί η διεξαγωγή της εκτέλεσης, κάθε φυσικό και, δημόσιο ή ιδιωτικό, νομικό πρόσωπο υποχρεούται να συνεργάζεται στην εφαρμογή των μέτρων εκτέλεσης (με προειδοποίηση ότι μπορεί να τους επιβληθεί πρόστιμο ή και να καταδικαστούν για προσβολή του δικαστηρίου σε περίπτωση που δεν συμμορφώνονται με τη σχετική απαίτηση). Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να παρέχουν τις πληροφορίες που τους ζητούνται ή να εφαρμόζουν τα σχετικά εγγυητικά μέτρα και να παρέχουν στο δικαστήριο όλα τα έγγραφα και τα στοιχεία που έχουν στην κατοχή τους, χωρίς περιορισμούς, εκτός από εκείνους που απορρέουν από την τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων ή από τα όρια που προβλέπονται ρητά από το νόμο σε ορισμένες περιπτώσεις.

4.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Τα μέτρα εκτέλεσης δεν έχουν καθορισμένη διάρκεια παραμένουν σε ισχύ έως την ολοκλήρωση της εκτέλεσης. Όσον αφορά τα εν λόγω μέτρα, ο επισπεύδων την εκτέλεση πρέπει να ζητά την εκτέλεση σε κάθε περίπτωση. Για παράδειγμα, σε περίπτωση κατάσχεσης κινητής ή ακίνητης περιουσίας, ζητείται πλειστηριασμός. Η απαίτηση του επισπεύδοντος την εκτέλεση ικανοποιείται από το πλειστηρίασμα. Σε άλλες περιπτώσεις, π.χ. όταν η απόφαση αφορά την παράδοση ακινήτου στον επισπεύδοντα την εκτέλεση (όπως έξωση σε περίπτωση μη καταβολής μισθώματος), τα μέτρα εκτέλεσης περιλαμβάνουν την επιστροφή της κατοχής του ακινήτου στον επισπεύδοντα την εκτέλεση, μετά την έξωση του μισθωτή που παραβίασε το συμβόλαιο.

5 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης που διατάσσει ένα τέτοιο μέτρο;

Δεν είναι δυνατή η άσκηση έφεσης κατά της διαταγής εκτέλεσης. Σε αυτήν την περίπτωση, ο μπορεί να ασκήσει ανακοπή μετά την κοινοποίηση της εκτέλεσης. Σε αυτήν την περίπτωση, δικάζεται η προαναφερθείσα ανακοπή. Η ανακοπή μπορεί να στηρίζεται σε ουσιαστικούς λόγους ή τυπικά ελαττώματα. Οι εν λόγω λόγοι ανακοπής μπορεί να διαφέρουν ανάλογα με τον εκτελεστό τίτλο (όπως προβλέπεται στο άρθρο 556 επ. του κώδικα πολιτικής δικονομίας), ανάλογα με το αν πρόκειται για προδικαστική απόφαση του δικαστηρίου ή του επιμελητή, απόφαση διαιτησίας ή συμφωνία διαμεσολάβησης τίτλοι ανώτατης ποινής που εκδίδονται σε ποινικές διαδικασίες για τροχαία ατυχήματα Τίτλοι που αναφέρονται στα εδάφια 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 517 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, καθώς και άλλοι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στο εδάφιο 9 του άρθρου 517 παράγραφος 2. Οι ανακοπές που

βασίζονται σε υπερβολική απαίτηση και οι ανακοπές που βασίζονται σε τυπικά ελαττώματα διέπονται από τα άρθρα 558 και 559 αντίστοιχα του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Σημειώνεται ότι το δικαστήριο μπορεί να έχει εγείρει προηγουμένως αυτεπάγγελτα ορισμένους από τους λόγους αυτούς (εάν το δικαστήριο κρίνει ότι κάποια από τις ρήτρες που περιλαμβάνονται σε εκτελεστό τίτλο, ο οποίος συνίσταται σε επικυρωμένα δημόσια έγγραφα, πράξεις ή πιστοποιητικά ενδέχεται να είναι καταχρηστική, είναι υποχρεωμένο να ενεργήσει αυτεπάγγελτα αφού ακούσει αμφότερα τα μέρη επί του θέματος και να εκδώσει απόφαση). Τα μέρη μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου επί του λόγου ανακοπής. Η έφεση εκδικάζεται από το αρμόδιο εφετείο (*Audiencia provincial*).

6 Υπάρχουν περιορισμοί στην εκτέλεση, ιδίως όσον αφορά την προστασία του οφειλέτη ή τις προθεσμίες;

Το μέτρο εκτέλεσης μπορεί να πάψει να ισχύει. Επομένως, μέτρο εκτέλεσης που βασίζεται σε δικαστική απόφαση, απόφαση του επιμελητή για την έγκριση νομικού συμβιβασμού ή συμφωνία που συνήφθη κατά τη διάρκεια της δίκης ή σε διαιτητική απόφαση ή συμφωνία διαμεσολάβησης, παύει να ισχύει εάν η αντίστοιχη αίτηση εκτέλεσης δεν κατατεθεί εντός πέντε ετών από τον χρόνο κατά τον οποίο η εκάστοτε απόφαση καταστεί τελεσίδικη (άρθρο 518 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Υπάρχει επίσης περίοδος αναμονής πριν την έναρξη διαδικασίας εκτέλεσης προδικαστικών αποφάσεων (από το δικαστήριο ή τον επιμελητή) ή αποφάσεων διαιτησίας ή συμφωνιών διαμεσολάβησης. Σκοπός της περιόδου αυτής είναι να δοθεί στον εναγόμενο χρόνος να συμμορφωθεί εκουσίως με την απόφαση και ο νικήσας διάδικος δεν απαιτείται να αιτηθεί εκτέλεση. Αντίστοιχα, δεν διατάσσεται εκτέλεση προδικαστικών ή διαιτητικών αποφάσεων ή συμφωνιών διαμεσολάβησης εντός είκοσι ημερών από την ημέρα κατά την οποία η καταδικαστική απόφαση καθίσταται τελεσίδικη ή από την ημέρα κατά την οποία η απόφαση για την έγκριση ή την υπογραφή της συμφωνίας κοινοποιείται στον οφειλέτη (άρθρο 548 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Σκοπός της περιόδου αναμονής είναι η ενθάρρυνση της εκούσιας συμμόρφωσης του εναγομένου.

Όπως εξηγείται ανωτέρω στο σημείο 4.1, για την προστασία του οφειλέτη, ο κώδικας πολιτικής δικονομίας ορίζει ορισμένα περιουσιακά στοιχεία ως ακατάσχετα και θέτει αναλογικά ποσοτικά όρια στις κατασχέσεις μισθών, ημερομισθίων, αμοιβών και συντάξεων.

Στους πλειστηριασμούς ακινήτων, η εκποίηση προς τον πλειοδότη πρέπει να γίνεται για τα ελάχιστα ποσά, κατ' αναλογία προς την αξία αποτίμησης του περιουσιακού στοιχείου ή του ποσού της οφειλής. Αυτά τα όρια για την προστασία του οφειλέτη είναι υψηλότερα, εάν αντικείμενο του πλειστηριασμού είναι η πρώτη κατοικία του οφειλέτη (άρθρα 670 και 671 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Ο κώδικας πολιτικής δικονομίας ορίζει επίσης ότι, κατά γενικό κανόνα, δεν επιτρέπεται αναγκαστική εκτέλεση τόκων επί του αρχικού οφειλόμενου ποσού και διαδικαστικών εξόδων, για ποσό που υπερβαίνει το 30 % του αρχικού κεφαλαίου (άρθρο 575 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Σε περίπτωση που επισπεύδεται εκτέλεση κατά πρώτης κατοικίας, τα απαιτητά από τον οφειλέτη έξοδα δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 5 % του ποσού που αφορά η αίτηση εκτέλεσης (άρθρο 575 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Στις κατασχέσεις ενυπόθηκων ακινήτων, και για οφειλέτες των οποίων η κοινωνική και οικονομική κατάσταση είναι ιδιαίτερα ευάλωτη, η έξωση από την πρώτη κατοικία αναβάλλεται.

Σύμφωνα με τα άρθρα 55 έως 57 του πτωχευτικού κώδικα (*Ley Concursal*), μεμονωμένες παραγγελίες προς εκτέλεση δεν εκτελούνται κατά εμπορικών εταιρειών που έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση, δεδομένου ότι το πτωχευτικό δικαστήριο έχει αποκλειστική αρμοδιότητα ως προς την αναγκαστική εκτέλεση κατά του πτωχού. Σκοπός αυτού είναι να αποφευχθεί η προνομιακή μεταχείριση ορισμένων πιστωτών έναντι άλλων.

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.